

Arrest

nr. 73 196 van 13 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 22 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal afkomstig uit Comilla in Bangladesh. Sinds 2006 was u "Publicity Secretary" voor de "Chattra Dal", de studentenvereniging van de "BNP" (Bangladesh Nationalist Party). Als "Publicity Secretary" was het vooral uw taak om in uw regio mensen op te trommelen om deel te nemen aan manifestaties. Op 25 juni 2006 nam u deel aan de organisatie van een manifestatie die plaatsvond in Comilla en waarbij er kritiek werd geleverd op wanpraktijken begaan door leden van de "Chattra-League en de Jubo-league" (studenten- en jongeren vleugel van de met "BNP rivaliserende Awami-League). Ondermeer door uw bijdrage was de manifestatie een groot succes, daarom kwamen leden van de "Chattra-League" en de "Jubo-League" 's nachts naar uw huis met de

intentie om u te vermoorden. U was op dat ogenblik niet thuis, na de manifestatie keerde u immers terug naar het hostel nabij de campus van het college waar u studeerde. In uw plaats werd uw vader geslagen, waardoor hij die dezelfde dag voor de verzorging van zijn verwondingen in het hospitaal moest worden opgenomen. Op 28 juli 2010 was er een gevecht tussen aanhangers van "BNP" en de "Awami-League", waarbij S.(...), een worker van de "Chattra-League" (studentengroep van de Awami-League) werd neergestoken. Later overleed S.(...) aan zijn verwondingen. Hoewel u zich op het ogenblik van deze gebeurtenis in uw hostel bevond werd u er toch van beschuldigd, in de klacht die de lokale voorzitter van de "Awami-League" op 29 juli 2010 indiende, betrokken te zijn bij deze moord.

Nadat de politie dezelfde dag naar uw huis gekomen was en u via een vriend vernomen had dat er een klacht tegen u was ingediend besloot u nooit meer naar huis terug te gaan. Op 1 augustus 2010 vertrok u naar Dhaka, op 14 augustus keerde u terug naar uw hostel in Comilla, waar u nog uw moeder wou zien. Op 16 augustus verliet u Bangladesh en reisde naar Calcutta van waaruit u op 17 augustus naar Mumbai verder reisde. Vanuit Mumbai nam u een boot richting België, waar u op 14 september 2010 aankwam en asiel aanvraagde. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer : uw identiteitskaart, een "Nationality Certificate", een studentenkaart van "Victoria College" voor het academiejaar 2003 -2004, een "registration card" van het "Victoria college" voor het academiejaar 2003-2004, een attest dat u computeropleiding heeft gevolgd, een "injury certificate" dat moet aantonen dat uw vader opgenomen was in het hospitaal nadat hij door de politie geslagen werd, een referentiebrief van "BNP" dat u "Publicity Secretary" bent van uw "Union" voor de "Chattra League", een "ehazar", een FIR (First Information Report) en een "order sheet".

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Bangladesh diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

In eerste instantie moet worden opgemerkt dat er kan betwijfeld worden dat u actief was als "publicity secretary" voor de "Chattra Dal". Zo is uw kennis over de "Chattra Dal" en de "BNP" eerder beperkt. Zo weet u eigenlijk weinig te vertellen over de ideologie van de "BNP" en de "Chattra Dal". U kunt enkel de slagwoorden "Development, Education, Unity" geven; een verdere uitleg wat die begrippen concreet betekenen kunt u niet geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Nochtans wordt op de website van de "BNP" de ideologie van de "BNP" verder toegelicht. Ook over het partijprogramma van de "BNP" blijft u eerder vaag en beperkt u zich door te stellen dat de "BNP" wil ijveren voor een verdere ontwikkeling van Bangladesh, wat een programmapunt is waar elke partij wel zal achterstaan. Verder was u ook niet op de hoogte van het 19-puntenprogramma dat aangenomen werd door de "National Council" in december 2009 waarin de partijlijn voor de "BNP" voor de toekomst werd bepaald.

Aangezien ook de "Chattra Dal" als studentenbeweging dat 19-puntenprogramma volgt kan redelijkerwijze worden aangenomen dat u hiervan als "Publicity Secretary" van de "Chattra Dal" op de hoogte zou moeten zijn. Dat u slechts "Publicity Secretary" van uw Union zou zijn en daarom weinig weet over de politieke standpunten in uw partij kan, gezien het belang van dat 19-puntenprogramma voor uw partij, niet overtuigen. Van een hoger opgeleide met een politiek engagement en een verantwoordelijke politieke functie, zelfs al is het maar op lokaal vlak, kan een meer uitgebreide kennis worden verwacht van de partij waarvoor hij beweerde actief te zijn.

Verder legt u onsamenvattende verklaringen af over de periode dat u diende onder te duiken. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u tot 15 augustus permanent op het adres van uw ouders en in het hostel nabij uw campus verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Nadien verklaarde u dat u op 1 augustus 2010 naar Dhaka vertrok, waar u tot 10 augustus verbleef en nadien terugkeerde naar uw ouderlijk huis (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Verder stelde u dat u op 14 augustus 2010 niet naar uw ouderlijk huis, maar wel naar uw hostel in Comilla terugkeerde omdat u, uw moeder wou zien. U verklaarde verder dat u nog een tweetal weken in dat hostel in Comilla bleef, waarop u op 1 september 2010 terugkeerde naar Dhaka, waar u nog twee weken verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Op de vraag naar waar u ging na die twee weken verblijf in Dhaka in september, beweerde u dat u op 16 augustus 2010 naar Calcutta ging en zei u dat u zich vergist had. U verklaarde nu dat u misschien op 1 augustus naar Dhaka ging, op 14 augustus 2010 naar Comilla ging en de volgende dag naar Dhaka ging om dan uiteindelijk op 16 augustus Bangladesh te verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). In tegenstelling met uw eerdere verklaringen beweerde u nu dat u slechts één nacht in uw hostel in Comilla bleef in plaats van twee

weken (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Uit wat voorafgaat kan worden geconcludeerd dat het niet geloofwaardig is dat u alvorens Bangladesh te verlaten diende onder te duiken omdat er een aanklacht tegen u werd ingediend.

Wat de juridische documenten betreft die u ter staving van uw asielaanvraag voorlegde dient te worden opgemerkt dat u daarover eigenlijk weinig weet te vertellen. Zo verklaarde u dat u enkel de "ezahar" voorlegde. Na controle door de tolk blijkt echter dat u zowel de "ezahar", een "FIR" als de "order Sheet" neerlegde. Over de inhoud van de documenten kunt u ook weinig vertellen. Zo weet u niet wie de "investigation officer" en de "officer in charge" in uw rechtszaak is (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U kunt enkel zeggen dat in de "ehazar" de naam van de aanklager en de beklaagden staan en dat u onder art. 326 en 354 wordt vervolgd wat volgens u betekent dat u of de doodstraf of levenslang riskeerde. Wat artikel 326 betreft is dat correct. Art. 354 gaat echter over "Assault or criminal force to woman to intent to outrage her modesty", iets wat nergens uit uw verklaringen blijkt. Meer details over de inhoud van de juridische documenten kon u niet geven. Uiteindelijk gaf u toe dat u ze nauwelijks gelezen heeft, wat wijst op een verregaande desinteresse in de zaak die tegen u hangende is (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Aangezien de valse aanklacht de directe aanleiding is voor uw vertrek uit Bangladesh kan op zijn minst worden verondersteld dat u de juridische documenten die u ter staving van uw asielrelaas voorlegde beter kunt toelichten. Ook over de huidige stand van zaken over die rechtszaak kunt u weinig vertellen. Zo weet u niet of u reeds geconvoceerd werd om voor de rechtbank te verschijnen, terwijl u nog contacten met het thuisfront onderhield. Ook dat wijst op een desinteresse in de rechtszaak die u noopte om Bangladesh te verlaten en waarop u zich baseert om te stellen dat u niet naar Bangladesh kunt terugkeren. De waarde van de juridische documenten moet dan ook danig worden gerelativeerd, temeer het algemeen geweten is dat het in Bangladesh gemakkelijk is om dergelijke documenten op maat te laten namaken. Daarenboven hebben die documenten slechts waarde wanneer ze worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, quod non. De overige documenten die u voorlegde zijn niet van die aard om de voorafgaande vaststellingen in positieve zin om te buigen. Zij behelzen uw identiteit en uw studies, doch voegen voor het overige niets aan uw asielrelaas toe. Aan de authenticiteit van het document van de "BNP" waaruit blijkt dat u "Publicity Secretary" voor de "Chattrra Dal" was, kan omwille van uw gebrekkige kennis over "BNP", worden getwijfeld. Omwille de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas kan ook worden getwijfeld aan de authenticiteit van het medisch attest over de mishandeling van uw vader.

Wat het luik subsidiaire bescherming betreft is het duidelijk dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist. U heeft uw asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zich ook niet kan steunen op de elementen van uw asielrelaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker vangt zijn middel aan met een theoretische bespreking van de motiveringsplicht. Verder meent verzoeker dat de motieven die ten grondslag liggen aan de bestreden beslissing, gelet op de elementen van het administratief dossier, niet deugdelijk zijn, gezien zij feitelijk onjuist zijn en falen naar recht en, dienvolgens, de bestreden beslissing niet kunnen dragen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat een louter theoretische omschrijving van een juridisch begrip, zoals de motiveringsplicht, niet volstaat om te kunnen besluiten dat dit beginsel geschonden zou zijn. Verzoeker dient met concrete argumenten de verschillende motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

De Raad benadrukt hier tevens dat bij het onderzoek naar de eerbiediging van de motiveringsplicht er dient rekening te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samen lezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn.

Verzoeker meent ook dat dat uit de motivering van de bestreden beslissing, zeker gelet op de zorgvuldige afweging van de belangen van de verzoeker, niet voldoende zorgvuldig werd voorbereid, zodat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, schendt.

Verzoeker klaagt de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 17 oktober 2011 op het Commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was hij in het gezelschap van een tolk die het Bangla machtig is. De bestreden beslissing is grotendeels gesteund op het verslag van dit gehoor. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

Verzoeker poogt vervolgens de verschillende motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Waar de commissaris-generaal verzoeker verwijt weinig kennis te hebben over de ideologie van de "Bangladesh Nationalist Party" (hierna: BNP) en de "Chattra Dal" (hierna: CD), de studentenvleugel van de BNP, benadrukt verzoeker dat hij enkel actief was als "*publicity secretary*" voor de CD. Het betreft hier geen officiële partijfunctie zoals voorzitter of ondervoorzitter. Verzoekers opdracht hield in dat hij zo veel mogelijk mensen moest ronselen om zich bij de CD aan te sluiten. Verzoeker beklemt toont dat de BNP reeds verschillende scholen, hospitalen en wegen heeft laten aanleggen voor de bevolking, en dat zij zich vooral op humanitair vlak inzetten. Verzoeker benadrukt nog dat hij het 19-puntenprogramma niet kan opsommen omdat dit voor zijn functie helemaal niet vereist was, aangezien hij zich niet bezighield met het bepalen of sturen van partij-ideologische standpunten.

Verzoeker baseert zijn asielrelaas op het feit dat hij lid was van de BNP. Het is dan ook logisch dat van verzoeker verwacht wordt dat hij aannemelijk kan maken dat hij effectief actief was bij deze organisatie. Dit dient dan ook *in concreto* getoetst te worden. De bestreden beslissing stelt reeds: "(...)In eerste instantie moet worden opgemerkt dat er kan betwijfeld worden dat u actief was als "*publicity secretary*" voor de "Chattra Dal". Zo is uw kennis over de "Chattra Dal" en de "BNP" eerder beperkt. Zo weet u eigenlijk weinig te vertellen over de ideologie van de "BNP" en de "Chattra Dal". U kunt enkel de slagwoorden "Development, Education, Unity" geven; een verdere uitleg wat die begrippen concreet betekenen kunt u niet geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Nochtans wordt op de website van de "BNP" de ideologie van de "BNP" verder toegelicht. Ook over het partijprogramma van de "BNP" blijft u eerder vaag en beperkt u zich door te stellen dat de "BNP" wil ijveren voor een verdere ontwikkeling van Bangladesh, wat een programmapunt is waar elke partij wel zal achterstaan. Verder was u ook niet op de hoogte van het 19-puntenprogramma dat aangenomen werd door de "National Council" in december 2009 waarin de partijlijn voor de "BNP" voor de toekomst werd bepaald.

Aangezien ook de "Chattra Dal" als studentenbeweging dat 19-puntenprogramma volgt kan redelijkerwijze worden aangenomen dat u hiervan als "*Publicity Secretary*" van de "Chattra Dal" op de hoogte zou moeten zijn. Dat u slechts "*Publicity Secretary*" van uw Union zou zijn en daarom weinig weet over de politieke standpunten in uw partij kan, gezien het belang van dat 19-puntenprogramma voor uw partij, niet overtuigen. Van een hoger opgeleide met een politiek engagement en een verantwoordelijke politieke functie, zelfs al is het maar op lokaal vlak, kan een meer uitgebreide kennis worden verwacht van de partij waarvoor hij beweerde actief te zijn.(...)". De Raad meent dat het voor verzoeker niet volstaat te verklaren dat hij slechts een niet-officiële functie uitoefende die niets te maken had met het bepalen of sturen van partij-ideologische standpunten om deze vaststelling van de

bestreden beslissing te weerleggen. Verder is het ook zo dat verzoeker tijdens het gehoor op de vraag waarom een valse zaak tegen hem werd opgestart het volgende antwoordde: "(...)Omdat er politieke verschillen zijn, mensen van Awami league willen mij pakken omdat ik succesvol ben in mijn meeting en omdat mijn familie ook betrokken is bij BNP, wij deden de campagne voor onze kandidaat(...)".

De Raad vindt het dan ook niet geloofwaardig dat verzoeker niet meer kan vertellen over de inhoudelijke standpunten van de BNP. Enerzijds zou verzoeker zo succesvol zijn in zijn politieke activiteiten dat de mensen van de rivaliserende partij hem willen pakken, maar hij kan wel niet meer over het partijprogramma vertellen dan de slagwoorden "*Development, Education, Unity*" en dat de BNP al verschillende scholen, hospitalen en wegen heeft laten aanleggen. Verder heeft verzoeker hogere studies gevolgd, stelt hij dat de rest van zijn familie ook actief is bij de BNP en dat zij de campagne van een kandidaat hebben gevoerd. De Raad hecht dan ook geen geloof aan verzoekers politieke profiel, en aangezien verzoeker zijn vrees voor vervolging hierop baseert, kan hier ook geen geloof aan gehecht worden.

De commissaris-generaal verwijt verzoeker ook dat hij weinig kan vertellen over de inhoud van de juridische documenten die hij neer heeft gelegd om zijn asielrelaas te staven. Verzoeker betwist dit uitdrukkelijk. Verzoeker somt vervolgens enkele zaken op die hij wel wist te vertellen over deze documenten. Verzoeker stelt dat hem niet verweten kan worden dat hij niet alle details over de inhoud van de documenten kon geven. Hij geeft een coherent feitenrelaas en legde juridische documenten neer die dit relaas verder ondersteunen. Bovendien benadrukt verzoeker dat de zaak die tegen hem loopt een valse zaak is, dat het voor hem dus weinig zin heeft om alle details te memoriseren, temeer daar dit voor hem verwarring zou kunnen opleveren tussen de reële feiten en de valse beschuldigingen.

Wat betreft de neergelegde juridische documenten wil de Raad vooreerst wijzen op hetgeen de bestreden beslissing reeds stelt: "(...)Wat de juridische documenten betreft die u ter staving van uw asielaanvraag voorlegde dient te worden opgemerkt dat u daarover eigenlijk weinig weet te vertellen. Zo verklaarde u dat u enkel de "ezahar" voorlegde. Na controle door de tolk blijkt echter dat u zowel de "ezahar", een "FIR" als de "order Sheet" neerlegde. Over de inhoud van de documenten kunt u ook weinig vertellen. Zo weet u niet wie de "investigation officer" en de "officer in charge" in uw rechtszaak is (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U kunt enkel zeggen dat in de "ehazar" de naam van de aanklager en de beklaagden staan en dat u onder art. 326 en 354 wordt vervolgd wat volgens u betekent dat u of de doodstraf of levenslang riskeerde. Wat artikel 326 betreft is dat correct. Art. 354 gaat echter over "Assault or criminal force to woman to intent to outrage her modesty", iets wat nergens uit uw verklaringen blijkt. Meer details over de inhoud van de juridische documenten kon u niet geven. Uiteindelijk gaf u toe dat u ze nauwelijks gelezen heeft, wat wijst op een verregaande desinteresse in de zaak die tegen u hangende is (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Aangezien de valse aanklacht de directe aanleiding is voor uw vertrek uit Bangladesh kan op zijn minst worden verondersteld dat u de juridische documenten die u ter staving van uw asielrelaas voorlegde beter kunt toelichten. Ook over de huidige stand van zaken over die rechtszaak kunt u weinig vertellen. Zo weet u niet of u reeds geconvoceerd werd om voor de rechtbank te verschijnen, terwijl u nog contacten met het thuisfront onderhield. Ook dat wijst op een desinteresse in de rechtszaak die u noopte om Bangladesh te verlaten en waarop u zich baseert om te stellen dat u niet naar Bangladesh kunt terugkeren. De waarde van de juridische documenten moet dan ook danig worden gerelativeerd, temeer het algemeen geweten is dat het in Bangladesh gemakkelijk is om dergelijke documenten op maat te laten namaken. Daarenboven hebben die documenten slechts waarde wanneer ze worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, *quod non*. De overige documenten die u voorlegde zijn niet van die aard om de voorafgaande vaststellingen in positieve zin om te buigen. Zij behelzen uw identiteit en uw studies, doch voegen voor het overige niets aan uw asielrelaas toe. Aan de authenticiteit van het document van de "BNP" waaruit blijkt dat u "Publicity Secretary" voor de "Chattral Dal" was, kan omwille van uw gebrekkige kennis over "BNP", worden getwijfeld. Omwille de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas kan ook worden getwijfeld aan de authenticiteit van het medisch attest over de mishandeling van uw vader.(...)".

De Raad meent dat deze motieven duidelijk zijn en schaaft zich hier dan ook achter.

De Raad wijst ook op volgende tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen. In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal die verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) heeft ingevuld kan men lezen dat verzoeker op 25 juni 2010 een vergadering had gepland, maar dat de Awami League (hierna: AL) dit wou verhinderen. Daarom kwamen leden van de AL de avond voor de vergadering naar verzoekers huis en hebben zijn vader geslagen omdat verzoeker er niet was (vragenlijst Commissariaat-generaal p. 2). Tijdens het gehoor daarentegen stelde verzoeker dat de leden van de AL verzoekers huis pas aanvielen nadat de vergadering reeds voorbij was (gehoor Commissariaat-generaal p. 5).

Hierbij aansluitend stelt verzoeker in de verklaring voor de DVZ dat zijn vader de smokkelaar regelde en betaalde (verklaring DVZ punt 33). Tijdens het gehoor daarentegen stelt verzoeker dat zijn vader na de aanval mentaal onevenwichtig was (gehoor Commissariaat-generaal p. 5) en dat verzoekers oom zijn reis naar België regelde (gehoor Commissariaat-generaal p. 6).

Het middel is niet gegrond.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker begint zijn bespreking van dit middel met een bespreking van de criteria om als vluchteling erkend te worden zoals omschreven in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: Vluchtelingenverdrag), en herhaalt dat uit zijn feitenrelaas blijkt dat hij bij terugkeer het risico loopt om mishandeld en zelfs vermoord te worden door de aanhangers en partijleden van de "Awami League". Daarom dat verzoeker niet kan instemmen met de beslissing van de commissaris-generaal om hem het statuut van vluchteling te weigeren.

Verzoeker vervolgt met een algemene bespreking van het subsidiaire beschermingsstatuut, en het begrip "ernstige schade". Weer herhaalt verzoeker dat hij vreest mishandeld en vermoord te worden bij terugkeer naar zijn land van herkomst, en stelt hij niet akkoord te gaan met de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal.

Zoals hoger reeds aangehaald volstaat het voor verzoeker niet om algemene theoretische besprekingen te geven om aan te tonen dat het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire bescherming hem geweigerd zijn. Verzoeker dient met concrete inhoudelijke argumenten aan te tonen waarom hij weldegelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert, respectievelijk, er in zijn hoofdte een reëel risico op het lopen van ernstige schade bestaat. *In casu* blijft verzoeker in gebreke.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Het middel is niet gegrond.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS